

Grafika komputerowa i komunikacja człowiek-komputer

Laboratorium nr 2 Podstawy OpenGL, grafika 2D

> Szymon Datko szymon.datko@pwr.edu.pl

Wydział Informatyki i Telekomunikacji, Politechnika Wrocławska

semestr zimowy 2022/2023

Cel ćwiczenia

- 1. Zapoznanie się z podstawowymi elementami grafiki komputerowej.
- 2. Zgrubne zrozumienie procesu powstawania obrazu w komputerze.
- 3. Oswojenie się z interfejsem OpenGL, na przykładach 2-wymiarowych.

Dawno, dawno temu w naszej galaktyce

- ► Lata '70 '90 ubiegłego wieku:
 - ręczne rysowanie obrazów bezpośrednio w pamięci,
 - brak jednolitego standardu definiowania grafiki,
 - kłopoty ze złożonością i utrzymaniem kodu, a jednocześnie wzrost zapotrzebowania na bardziej skomplikowane sceny.
- OpenGL zapoczątkowany przez firmę Silicon Graphics Inc.:
 - producenta wysokowydajnych stacji graficznych,
 - początkowo jako ich własnościowy system IRIS GL,
 - Integrated Raster Imaging System Graphics Library,
 - ostatecznie udostępniony jako otwarty standard (1992),
 po usunięciu elementów własnościowych z pierwotnego tworu.

Czym jest OpenGL?

- Formalnie, wbrew nazwie, nie jest to biblioteka:
 - Interfejs Programowania Aplikacji (ang. API),
 - specyfikacja w jaki sposób mają być realizowane instrukcje,
 - odpowiednią implementację dostarczają sterowniki sprzętu.
- Standard otwarty i niezależny od platformy sprzętowej.
- Wspierany przez wiodące systemy operacyjne.
- Obecnie nad rozwojem standardu czuwa Khronos group,
 - konkretnie opengl architectural review board (arb).
- Dotyczy wyłącznie generowania obrazów, niczego ponadto.

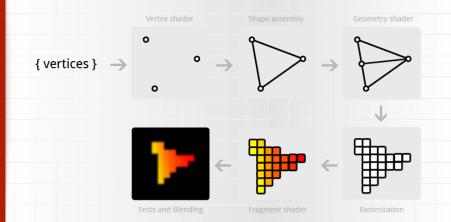
Podstawowe pojęcia

- ► Wierzchołek punkt w przestrzeni, używany w prymitywach.
- Prymityw podstawowa jednostka renderingu w OpenGL,
 - najważniejsze to między innymi: punkt, linia i trójkąt;
 - również warianty paskowe, pętlowe i wiatrakowe powyższych.
- ► Renderowanie proces budowania obrazu w komputerze,
 - w ogólności: proces przekształcania czegoś do innej formy;
 - ang. przekazać, oddać, sprawić, przedstawić.
- Rasteryzacja przekształcenie prymitywów w zbiór pikseli.
- ▶ Piksel najmniejsza jednostka wizualna na wyświetlaczu.
- Ramka zbiór pikseli, pojedynczy pełen obraz.

Powstawanie grafiki w komputerze

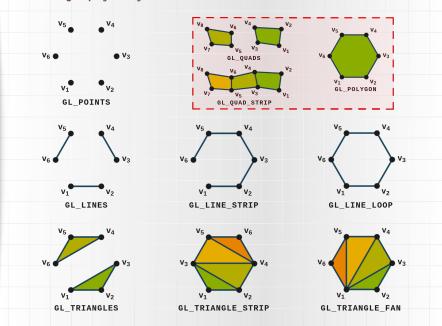
To wszystko to po prostu matematyka! ;-)

Uwaga! Grafika przedstawia elementy współczesnego potoku graficznego, nieobecne w omawianym tu Legacy OpenGL!

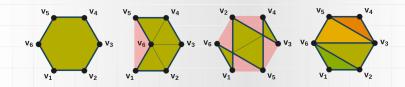
Rodzaje prymitywów

Wypukłość figur

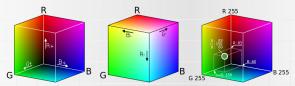
- Problem: w jaki sposób pokolorować zaznaczone niżej fragmenty?
- Obecnie (OpenGL \geq 3.1) nie korzysta się już ze złożonych prymitywów,
 - takich jak GL_QUADS, GL_QUAD_STRIP i GL_POLYGON.
- Zamiast tego stosujemy siatki trójkątów czyli figur zawsze wypukłych.
- Efekty tej zmiany:
 - ▶ jednoznaczność opisu i optymalizacja działania kart graficznych,
 - nieco większy nakład pracy do wykonania dla programisty.

Modele kolorów

- ▶ Kolor jest pewnym subiektywnym wrażeniem, każdy postrzega go inaczej.
- Zwykle ludzie posługują się mało precyzyjną reprezentacją barw:
 - czerwony, khaki, ciepły piasek, błękit narodów zjednoczonych.
- Przy pracy z kolorem lepiej jest posłużyć się jednoznacznymi zapisami,
 - jednym z takich modeli jest na przykład model RGB,
 - barwę opisujemy przy pomocy trzech ustalonych kolorów ightarrow wektor,
 - zapisujemy nasycenie koloru czerwonego, zielonego i niebieskiego.
- 3 wektory ortogonalne modelu rozpinają przestrzeń możliwych odcieni,
 - głębia kolorów określa liczbę przejść pomiędzy skrajnymi kolorami,
 - wykonalne jest płynne przejście między dwoma odcieniami!

Słowo na temat nazewnictwa funkcji

- ► Nazwy funkcji biblioteki OpenGL rozpoczynają się od gl.
 - Ta sama konwencja dotyczy wielu bibliotek pomocniczych.
 - glu dla funkcji z zestawu OpenGL Utility Library.
 - glfw dla funkcji z biblioteki Graphics Library Framework.
- Dalej następuje określenie, mówiące co dana funkcja robi.
 - Zapis według konwencji tak zwanego Camel Case.
- Niektóre funkcje mają kilka możliwych wariantów wywołania.
 - Wtedy na końcu nazwy dodaje się specyficzną adnotację.
 - Określa ona liczbę i typy przyjmowanych argumentów.
 - b, s, i, ub, us, ui liczby całkowite (ze znakiem lub bez),
 - f, d liczby zmiennoprzecinkowe (różnej precyzji).
 - \mathbf{v} tablica (pisane na końcu = funkcja przyjmuje 1 argument).
- Przykłady dla funkcji ustawiającej kolor wierzchołka:
 - glColor3ub() trzy liczby typu unsigned byte (wartości: 0 255),
 - glColor3fv() tablica trzech liczb float (wartości dla koloru: 0.0 1.0).
 - Wiecej: https://www.khronos.org/registry/OpenGL-Refpages/gl2.1/xhtml/glColor.xml.

Dodatkowe narzędzia i często stosowane biblioteki

- Tworzenie kontekstu OpenGL.
 - Struktura, przechowująca wszystkie dane o stanie i pamięci OpenGL.
 - Okno, w którym wygenerowane ramki obrazu będą wyświetlane.
 - W naszym wypadku odpowiada za to biblioteka GLFW.
- Wczytywanie rozszerzeń OpenGL.
 - Pozwala skorzystać w elementów współczesnego OpenGL.
- Zestawy funkcji matematycznych.
 - Przydatne przy definiowaniu transformacji we współczesnym OpenGL.
- Ładowanie i przetwarzanie tekstur.
- Odczytywanie gotowych modeli 3D z plików.
- Więcej informacji:
 - https://www.khronos.org/opengl/wiki/Related_toolkits_and_APIs

Przygotowanie do pracy w systemie macOS

- Większość potrzebnych rzeczy powinna być domyślnie zainstalowana.
- Jeśli w systemie brakuje interpretera języka Python w wersji 3:
 - brew install python3
 - Narzędzie brew: https://brew.sh.
- Zainstalowanie potrzebnych dowiązań w języku Python:
 - pip3 install --user PyOpenGL glfw
- Uruchomienie z poziomu konsoli:
 - python3 nazwa-pliku-ze-skryptem.py

Przygotowanie do pracy w systemie Linux

- Niezbędne pakiety to biblioteka GLFW oraz dowiązania PyOpenGL.
- ▶ Aby zainstalować je w systemie **Ubuntu Linux** i podobnych:
 - sudo apt update
 - sudo apt install python3 python3-pip libglfw3
 - pip3 install PyOpenGL glfw
- Aby zainstalować je w systemie **Arch Linux** i podobnych:
 - sudo pacman -Syu python python-opengl python-glfw
- Uruchomienie z poziomu konsoli:
 - python3 nazwa-pliku-ze-skryptem.py

Przygotowanie do pracy w systemie Windows

- Pobranie i zainstalowanie interpretera języka Python.
 - Strona: https://www.python.org/downloads/windows/.
 - W instalatorze zaznaczyć opcję Add Python to PATH.
- Zainstalowanie potrzebnych dowiązań w języku Python:
 - W programie cmd: pip install PyOpenGL glfw
- Uruchomienie z poziomu wiersza poleceń:
 - python nazwa-pliku-ze-skryptem.py
- Visual Studio Code z wtyczką dla języka Python dobrze się sprawdza jako edytor i narzędzie do uruchamiania przygotowywanych skryptów.

Przykładowy program (1/2)

```
1 #!/usr/bin/env python3
   import sys
 3
  from glfw.GLFW import *
 6 from OpenGL.GL import *
 7 from OpenGL.GLU import *
 8
10 def startup():
       glClearColor(0.5, 0.5, 0.5, 1.0)
12
14 def shutdown():
       pass
17
18 def render(time):
       glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT)
19
       glFlush()
21
22
23 def main():
24
       # patrz: kolejny slajd
```


Przykładowy program (1/2) – omówienie

- ► Linia 1 to tak zwany shebang ścieżka do interpretera.
 - Więcej informacji na ten temat na kursie Systemów Operacyjnych 2 :-)
- Linie 2..7 obejmują załadowanie niezbędnych bibliotek.
 - Wyrażenia from ... import * służą ułatwieniu na potrzeby zajęć.
 - Przez to kod może wyglądać prawie identycznie, jak przykłady w języku C.
 - Bardzo przepraszam wszystkich znawców Pythona za tę profanację ;-)
- Linie 10..15 to funkcje pomocnicze, docelowo wykonywane jednorazowo.
 - Wprowadzone zostały dla przejrzystości kodu na kolejnych zajęciach.

 - Linia 15 zawiera instrukcję, która nic nie robi tak zwany placeholder.
- Linie 18..20 definiują funkcję, która rysuje pojedynczą klatkę obrazu.
 - W tym przykładzie jest to wyczyszczenie ramki w pamięci glClear().
 - Następnie zawartość pamięci jest przesyłana do wyświetlenia glflush().
 - To głównie tę funkcję będziemy modyfikowali w ramach naszych zajęć!
 - Funkcja ta powinna być możliwe szybka unikamy zbędnych obliczeń, itd.

Przykładowy program (2/2)

```
23 def main():
       if not glfwInit():
24
           sys.exit(-1)
       window = glfwCreateWindow(400, 400, __file__, None, None)
       if not window:
28
29
           glfwTerminate()
           sys.exit(-1)
       glfwMakeContextCurrent(window)
       glfwSwapInterval(1)
34
       startup()
       while not glfwWindowShouldClose(window):
           render(glfwGetTime())
           glfwSwapBuffers(window)
38
           glfwWaitEvents()
39
       shutdown()
41
42
       glfwTerminate()
43
44
      __name__ == '__main__':
       main()
46
```


Przykładowy program – omówienie (2/2)

- Linie 23..42 to najistotniejsza funkcja programu.
 - Najpierw następuje przygotowanie biblioteki GLFW glfwInit().
 - Jeśli to z jakiegoś powodu się nie powiedzie, kończymy program.
 - Następnie utworzone zostaje okno, w którym wyświetlany będzie obraz.
 - Pierwsze dwa argumenty to początkowy rozmiar okna,
 - trzeci argument to tytuł okna tutaj będzie to nazwa naszego pliku,
 - dwa ostatnie argumenty nie są dla nas interesujące na etapie zajęć.
 - W przypadku niepowodzenia, tu również kończymy program.
 - Kolejne wywołanie określa miejsce aktywnego obecnie kontekstu OpenGL,
 - czyli w którym miejscu generowany będzie przez nas obraz,
 - biblioteka GLFW pozwala stworzyć kilka okien na raz i je przełączać.
 - glfwSwapInterval() włącza tak zwaną synchronizację pionową.
 - Wpływa na funkcję glfwSwapBuffers(), ogranicza szybkość.
 - Dalej następuje główna część programu, powtarzana do zamknięcia okna.
 - W pętli wykonujemy funkcję render() i podmieniamy ramki obrazu.
 - Dodatkowo przetworzone zostaną zaistniałe zdarzenia okien i wejść.
- Linie 45..46 odpowiadają za uruchomienie głównej funkcji.
 - Wywołanie to następuję tylko przy bezpośrednim odpaleniu skryptu.
 - Przydatne jest to na wyższym etapie wtajemniczenia w mowie węży :-)

Przygotowanie rzutni

- Domyślna przestrzeń rysowania w OpenGL obejmuje zakres [-1.0; 1.0] każdej osi.
- Poniższy kod przekształca ten przedział do [-100.0; 100.0] dla osi X i Y.
- Aby kod zadziałał, zaraz za glfwMakeContextCurrent(window) należy dodać:
 - glfwSetFramebufferSizeCallback(window, update_viewport)
 - ► Dodatkowo update_viewport(None, 400, 400) w funkcji startup().

```
1 def update_viewport(window, width, height):
       if height == 0:
 2
 3
           height = 1
       if width == 0:
 4
           width = 1
 51
       aspectRatio = width / height
 6
 7
       glMatrixMode(GL_PROJECTION)
 8
       glViewport(0, 0, width, height)
 9
       glLoadIdentity()
       if width <= height:
12
           glOrtho(-100.0, 100.0, -100.0 / aspectRatio, 100.0 / aspectRatio,
13
                    1.0. -1.0)
14
15
       else:
           glOrtho(-100.0 * aspectRatio, 100.0 * aspectRatio, -100.0, 100.0,
16
                    1.0. -1.0)
17
18
       glMatrixMode(GL MODELVIEW)
19
       glLoadIdentity()
20
```


Rysowanie za pomocą wierzchołków

- ▶ Jako argument funkcji glBegin() wskazuje się prymityw do rysowania.
- Wywołanie glVertex() umieszcza wierzchołek w pamięci.
 - Prymityw jest rysowany po podaniu mu odpowiedniej liczby wierzchołków.
 - Niekompletne kształty są ignorowane i znikają z pamięci po glEnd()!
- Wywołanie glColor() może się znaleźć przed każdym glVertex().
 - Kolor każdej części prymitywu będzie interpolowany z przestrzeni barw.

```
1| def render(time):
        glClear(GL_COLOR_BUFFER_BIT)
 3
 4
        glColor3f(0.0, 1.0, 0.0)
        glBegin(GL_TRIANGLES)
glVertex2f(0.0, 0.0)
 5
 6
        glVertex2f(0.0, 50.0)
        glVertex2f(50.0, 0.0)
 8
 9
        glEnd()
        glColor3f(1.0, 0.0, 0.0)
        glBegin(GL_TRIANGLES)
12
        glVertex2f(0.0, 0.0)
13
        glVertex2f(0.0, 50.0)
14
        glVertex2f(-50.0, 0.0)
        glEnd()
16
17
        glFlush()
18
```


Koniec wprowadzenia.

Zadania do wykonania...

Zadania do wykonania (1)

Na ocenę 3.0 należy przygotować podstawowe środowisko pracy.

- zainstalować niezbędne narzędzia i uruchomić przykładowy kod,
 - kod lepiej pobrać ze strony prowadzącego, niż kopiować ze slajdów,
- przerobić kod narysować trójkąt z każdym wierzchołkiem innego koloru,
- proszę pamiętać o ustawionych parametrach rzutni:
 - ▶ zakres na osi X: od -100.0 (lewa strona) do 100.0 (prawa strona),
 - zakres na osi Y: od -100.0 (dół okna) do 100.0 (góra okna),
 - ightharpoonup punkt o współrzędnych ($X=0,\,Y=0$) w środku okna.

Zadania do wykonania (2)

Na ocenę 3.5 należy napisać funkcję rysującą prostokąt w podanym miejscu.

- nowa funkcja powinna przyjmować 4 argumenty:
 - ▶ położenie w osi X x,
 - ▶ położenie w osi Y y,
 - ▶ rozmiar pierwszego boku a,
 - ▶ rozmiar drugiego boku b;
- położenie (x, y) może wskazywać środek prostokąta lub jego wierzchołek,
 - ightharpoonup punkt (x, y) określa się wtedy fachowo jako punkt początkowy,
 - ang. origin point,
 - na tej podstawie należy wyznaczyć współrzędne reszty wierzchołków bryły,
 - b do narysowania prostokąta należy wykorzystać dokładnie dwa trójkąty,
- funkcję należy przykładowo wywołać w ramach render().

Zadania do wykonania (3)

(po zrealizowaniu zadania poprzedniego)

Na ocenę 4.0 należy wprowadzić losowość kolorów i deformacje w prostokącie.

- proszę rozbudować funkcję z poprzedniego zadania, na przykład:
 - ▶ dodać kolejny argument do funkcji d z domyślną wartością 0.0,
 - nowy argument powinien sterować stopniem deformacji,
 - można na przykład przeskalować rozmiary boków a i b;
- uzyskanie losowej wartości w języku Python:
 - załadowanie biblioteki: import random;
 - przykładowe wywołanie: random.random();
 - przydatne może być także użycie: random.seed(...);
 - ► oficjalna dokumentacja: https://docs.python.org/3/library/random.html;
 - proszę pamiętać o zakresach wybranego wariantu funkcji glColor();
- w funkcji render() umieścić przykładowe wywołanie.

Zadania do wykonania (4)

(po zrealizowaniu zadania poprzedniego)

Na ocenę 4.5 należy narysować fraktal – prostokątny dywan Sierpińskiego.

- zasadniczo istnieją dwa podejścia do narysowania tego fraktalu:
 - rysować poszczególne małe prostokąty w wyznaczonych miejscach, lub
 - narysować duży prostokąt i pomniejsze w miejscach "wycięć";
- wykorzystać funkcje z poprzednich przykładów:
 - najpierw narysować zarys fraktalu z ręcznie rozmieszczonych brył,
 - tak wyznaczymy interesujące nas współrzędne prostokątów,
 - następnie ubrać całość w funkcję rekurencyjną,
 - powtórzyć rysowanie w wyznaczonych współrzędnych.
 - z każdym stopniem rekurencji pomniejszać rozmiary boków;
- stopień samopodobieństwa powinien być parametrem programu.

Zadania do wykonania (5)

Na ocenę 5.0 należy narysować drugi fraktal.

- wybrać jeden z przykładów zaproponowanych jako "zadania domowe",
 - dokument znajduje się na stronie prowadzącego,
 - ▶ interesują nas po prostu opisane tam pomysły na generację fraktali,
 - nie trzeba implementować różnych wariantów tego samego fraktala,
- alternatywnie można wykonać poprzedni fraktal w wariancie iteracyjnym,
 - warto zastanowić się nad dziedziną dozwolonych współrzędnych.